

цѣтъ на него. И тѣй първо слѣщыйтъ видѣ хората като дървета които вървѣхъ, а на по второ видѣ чисто. (Мат. ̄ѿ. 5—12. Марк. ̄н. 13—26.).

§. 33. *Иисусъ дава на Петра ключевеце на небесното царство.*

Отъ тамъ като дойде въ прѣдѣлытъ на Бессарія Филиппова, попыта ученицытъ си за славата, която му отдаватъ хората, и като чу че нѣком си го наричатъ Іоаннъ Кръститель, други Илія, а други Іеремія, или единъ отъ пророцытъ, попыта и тѣхъ за мнѣніето имъ. Тогазъ Петръ казва: „Ты си Христосъ сынъ на Бога живаго!“ Иисусъ слѣдователно го ублажава за туй исповѣданье, казва му че на този камъкъ ще съзиди църквата си, дава му ключевецъ на небесното царство и властьюта да върже и да развързва. Подирь прѣдсказа на ученицытъ си колкото щѣше да пострадае въ Іерусалимъ; и, защото Петръ го отвърщаше отъ туй, той го отпѣди като искуситель и съблазнитель. Най послѣ като са обърна къмъ другытъ ученицы и къмъ народътъ който го послѣдуваше, рече че които искатъ да бждѣтъ мои послѣдователи, трѣба да са отречѣтъ отъ себе си и да прѣтърпѣватъ сѣкакво злостраданіе и гоненіе; и че сѣкый ще да земе достойното мздовъзданіе за работытъ си отъ сына чловѣческаго. (Мат. ̄ѿ. 13.—Марк. ̄н. 27.—Лук. ̄ѿ. 18—27.).

§. 34. *Иисусъ се прѣобразява на Ѡаворската гора.*

Слѣдъ шесть дни, или ако са смѣтнѣтъ и двата края, слѣдъ осемъ дни възлезе на гората (Ѡаворъ) съсъ-